

Elefantkyrkogården

Bilagor

Indien, 1922. Störvtljägaren Robert Burke Jr firar att han just har nedlagt en bengalisk tiger.

Belgiska Kongo, 1923. Flodbåtskaptenen Irina Polotsky är den siste i upprätt läge i den stora drinktävlingen.

*Nordrhodesia, 1922. Antropologen Edward Fielding studerar
nöjt sin första fångst gjord med lokalbefolkningens metoder.*

*New York, 1924. Bokhållare Douglas J Barnaby läser
taxeringskalendern i väntan på att kamrern ska läsa upp.*

Robert Burke Jr

Amerikansk storviltjägare, reseskildrare och kvinnotjusare

”Det var en människoätare jag förföljde, en lejonhanne som hade fått smak för människokött. Han hade börjat med att slå tamgetter för att sedan gå över till att attackera ensamma vandrare. Till slut hade han smugit sig in i den by jag gästade och dödat en hel familj i deras sömn. Byborna kom till mig och bad om råd, och jag beslutade mig för att det var min plikt att hjälpa dessa eländiga människor. Nu hade jag sparat besten i mer än två veckor. Han visste att han var förföljd, och hans rörelsemönster avslöjade att han blev mer och mer trängd för var dag. Hans senaste drag tydde på ren desperation. Han hade klättrat uppför en stenig brant in bland några taggiga klippor som sköt upp mitt ute på den kenyanska savannen. Kanske var det där hans boning låg. Jag kisade uppför branten och tyckte mig faktiskt ana en grottöppning långt där uppe. Utan att tveka påbörjade jag den mödosamma bestigningen. Solen gassade och svetten rann i strida strömmar utför ryggen, men tanken på de stackars byborna sporrade mig. Väl uppe konstaterade jag att det faktiskt var en grottöppning jag hade sett. Jag hade bokstavligen talat funnit lejonets kula.”

Smattrandet från skrivmaskinen upphörde när Robert lutade sig tillbaka och smuttade på sin whisky sour. Han var som vanligt klädd i khakiskjorta och khakishorts. Ansiktet dominerades av en bred haka och en fast blick, och det svarta, pomadaindränkta håret var kammat i en perfekt sidbena med en snitsig lugg. In i minsta detalj såg han ut som sinnebilden av en äventyrare. Han lät blicken vandra över savannens dallrande hetta och gladdes över den svalskande skuggan från akacian. Tonerna av en operaaria strömmade från grammofonspelaren som stod uppställd utanför huvudtältet. Storviltsjakt i all ära, men det här var ändå bästa sättet att njuta av Afrika. Långa vandringar, svett och damm kändes inte riktigt – genlemannamässigt. Oturligt nog var det en förutsättning för att kunna skriva fler reseskildringar och bli erkänd som tidens store äventyrare. Som det societetslejon han var älskade han folks uppmärksamhet, framför allt vackra damers, och berättelser om livsfarliga strapatser på exotiska platser var ett säkert kort att fånga folks uppmärksamhet. Nå, så länge strapatserna inte gick ut över hans frisyra gick det väl an.

Hans tankar avbröts av rop utifrån savannen. ”Bwana, bwana!” Hans infödde spårare kom springande genom det höga gräset. ”Komma fort! Jag den lejon finna.”

”Jaha, det var den pausen”, muttrade han för sig själv. Han tömde drinken, snappade åt sig geväret och började lugnt vandra efter den upphetsade spåraren. Efter en kort vandring närmade de sig krönet på en låg kulle. Spåraren började krypa fram mot krönet, och halvhjärtat följde Robert hans exempel. När de nådde krönet pekade spåraren mot ett ensamt träd ett par hundra meter bort. I skuggan av trädet vilade ett lejon.

”Är du säker på att det där är lejonet som strök omkring i närheten av byn?”, frågade Robert.

Spåraren ryckte på axlarna. ”Stor lejon, farlig, du vilja ha.”

”Visst, det blir bra.” Han matade fram en patron, tog sikte och lät ett skott brinna av. Lejonet ryckte till, försökte resa på sig och blev sedan liggande blickstill.

En halvtimme senare stod Robert uppställd vid lejonet med geväret vid sin sida. Kläderna och frisyren var lika tadelfria som förut, och det fanns absolut ingenting som tydde på att han hade varit ute och vandrat på savannen. Spåraren stod några meter bort och tittade in i en kamera placerad på ett stativ. När han höll upp ett finger stramade Robert upp sig, och snart talade ett ljudligt klickande om att scenen var förevigad. Perfekt, tänkte Robert.

”Med geväret redo smög jag in i den mörka grottan. En fruktansvärd stank slog emot mig och någonting krasade under mina fötter. När jag tittade ner såg jag att hela golvet var täckt av benbitar från olika djur. Och var det inte en människoskalle som låg där borta? Jag hann aldrig undersöka saken närmare förrän jag hörde ett fruktansvärt rytande längre in i grottan. I nästa ögonblick kom den blodtörstiga besten farande ut ur mörkret rakt mot mig. Instinktivt slängde jag upp geväret mot axeln och tryckte av ett skott. Därefter kastades jag handlöst åt sidan, och geväret for ur mina händer. Snabbt tog jag mig upp på fötter, men vilddjuret hade redan snott runt och var på väg mot mig med ett dovt morrande. Det rann blod från ett sår i sidan, men det verkade inte bekomma honom. Han trodde att han hade mig fast nu och gjorde sig beredd för att sätta in den dödande attacken. Blixtnabbt drog jag min revolver, och när det grymma odjuret sträckte ut sig i ett sista språng pumpade jag kula efter kula rakt in i hjärttrakten på honom. Stendöd föll han till marken vid mina fötter.”

Robert tittade på det han hade skrivit och skakade sedan missnöjt på huvudet. Förutom att texten låg lite väl långt ifrån sanningen saknades den där riktiga nerven, förmodligen för att han egentligen bara kopierade sina tidigare alster och inte hade några nya, intressanta upplevelser att berätta om. Hans tidigare böcker hade alla baserats på unika upplevelser. Och så hade de blivit storsäljare också – ”I den bengaliska tigers rike”, ”Jakten på den vita noshörningen”, ”Jaguarens viskning”, ”De blodtörstiga mördargorillorna” – alla hade de gjort hans förläggare jublande glad. Vad han behövde var ett äventyr som kittlade folks fantasi och inte det här planlösa irrandet.

Tystnaden på savannen avbröts av ett motorljud. Robert tittade upp och fick syn på ett gult, enmotorigt biplan som kom allt närmare. Det passerade rakt ovanför honom, gjorde en skarp gir och gick sedan in för

landning. Försiktigt tog det mark och rullade fram mot lägret. Innan det hade stannat helt hoppade en person ur passagerarsittbrunnen och halvsprang den sista biten. Det var en ung, prydligt klädd man. Något andfådd stannade han framför Robert och sträckte fram näven. "Mitt namn är Harry Bell, utrikeskorrespondent för Daily Trumpet."

"Daily Trumpet?" Robert sken upp och skakade hjärtligt hans hand. "Robert Burke Jr var namnet, men det visste du väl redan. Slå dig ner, Harry! Kan jag bjuda på något? En whisky sour kanske?"

"Åh, ja, varför inte?"

Robert gestikulerade åt en av sina tjänare att blanda till två drinkar och vände sedan sin fulla uppmärksamhet mot sin besökare. "Nå, berätta. Vad för dig hit? Planerar du att göra ett jaktreportage?"

"Nej, inte riktigt. Det är så att jag har ett erbjudande till er som jag tror att ni kommer finna mycket intressant. Som ni säkert känner till begav sig den kontroversielle zoologen doktor Mervyn Cumberland av på en expedition in i Belgiska Kongos inre för nästan ett år sedan för att söka efter den mytomspunna elefantkyrkogården. Det är nu ett halvår sedan någon sist hörde av honom, och han och resten av expeditionen antas allmänt ha gått under. Åtminstone tills för två veckor sedan. Då lämnade en missionär vid namn Marcus Witherspoon in ett föremål till den amerikanske generalkonsuln i Leopoldville. Föremålet var en uråldrig stentavla med elefantliknande inristningar. På stentavlan satt en etikett med en kort notering: 'Objekt 19: Detta bevisar att elefanter har skådats så här långt in i djungeln.' Handstilen har identifierats som Cumberlands. Daily Trumpets ägare, Max Ziegler, håller nu på att sätta samman en räddningsexpedition för att undsätta Cumberland, och det är här ni kommer in i bilden. Expeditionen behöver nämligen en erfaren ledare som vet vad en vildmarksexpedition av det här slaget kräver för att bli en framgång. Naturligtvis kommer ni att ersättas för besväret, och om ni faktiskt lyckas återföra Cumberland till civilisationen utgår en anseelig bonus. Nå, vad säger ni?"

Robert nickade fundersamt. En expedition in i Belgiska Kongos mest otillgängliga djungler? Det lät

visserligen något ansträngande men skulle samtidigt kunna ge honom otroligt mycket publicitet och underlag för ännu en storsäljare. "Jag förmodar att jag skriver alla artiklar och har ensamrätt till allt material?"

"Självklart!"

"Då har vi en överenskommelse."

Första intrycket

Irina Polotsky: Expeditionens guide och lokal flodbåtskapten. Hon är vacker men saknar fullständigt stil. Se bara på de okvinnliga kläderna! Men ändå finns det något sensuellt och lockande hos henne. Om man kunde få henne att bejaka sin kvinnlighet lite mer skulle den här resan kunna bli riktigt trevlig. Och hon skulle göra sig utmärkt som bokens hjältinna.

Edward Fielding: Expeditionens tolk och brittisk antropolog. Han är ett riktigt original men ett ganska trevligt sådant. Och som tur är verkar han inte vara någon förläst stofil utan en person med stor vildmarksvana. Han skulle passa som den lojale men lite stollige medhjälparen. Det gäller bara att se till att han inte överglänser den verkliga hjälten.

Douglas J Barnaby: Expeditionens kassör och bokhållare på Daily Trumpet. Han klär sig prydligt men ack så konservativt. Och inte har han anpassat klädseln efter klimatet heller. Han verkar mer van vid dammiga arkiv än ångande djungler. Troligtvis kommer han att kräva en hel del barnpassning. Nå, boken behöver en driftkucku.

Personlig packlista

Två safariutstyrselar

En vit middagskostym

Gevär – Acc 10, Damage 7L, Range 200, Rof 1, Clip 5+1

Tung revolver – Acc 8, Damage 4L, Range 50, Rof 2, Clip 6

Skrivmaskin

En box med kubanska cigarrer

Silverpläterad tändare

En låda Dom Perignon

Kamera och kamerastativ

Grammofonspelare och grammofonskivor

Inspiration

Intuitiv inspiration är ett mått på en persons förmåga att agera snabbt i en stressad situation. Du kan använda intuitiv inspiration på två sätt:

Höjt initiativ: Dina reflexer är otroligt snabba. Du har en permanent initiativbonus som motsvarar värdet i Intuitive Facet.

Snabbtänkt: Din reaktionsförmåga är otroligt hög. Du kan spendera en poäng Inspiration för att få lika många bonustärningar som värdet i Intuitive Facet på ett slag som rör en omedelbar mental reaktion.

Förmågor

Perfekt hållning: Du tappar aldrig fattningen och är immun mot panik. Du får två bonustärningar när du utmanar någon med blicken och på Social-slag som rör pose. Ditt yttre är alltid tadelritt, och skulle du bli nedsmutsad räcker det med en lätt avborstning med handen för att återställa kläder och frisyr till perfekt skick.

Prickskytt: Du kan använda eldvapen för att träffa till synes omöjliga mål. Alla svårighetsökningar förutom de som beror på skada eller dålig sikt halveras. Dessutom får du lika många bonustärningar som den ursprungliga svårighetsökningen. Du kan dock inte få fler bonustärningar än du har i Firearms.

Irina Polotsky

Rysk flodbåtskapten, smugglerska och lycksökerska

Flodbåten gled fram längs ett av Kongoflodens biflöden i den becksvarta natten. Endast ett svagt mullrande hördes från dieselmotorn som gick på lägsta varv, och alla lanternor var släckta. I den oupplysta styrhytten stod Irina och styrde vant sin skuta förbi osynliga sandbankar och uppstickande trästockar. Hon var som vanligt klädd i mansbyxor och en löst sittande skjorta. Det rufsiga håret var halvhjärtat uppsatt, och långa testar av det hängde ostyrt ner. I mungipan slokade en cigarett, och med jämna mellanrum tog hon en djup klunk ur vodkaflaskan som stod bredvid kompassen.

”Ser du något?”, frågade hon Heinrich, hennes styrman och högra hand, som stod och spanade ut i mörkret med en kikare.

”Ingenting. Bara djungel och ännu mer förbaskad djungel.”

”Fortsätt hålla utkik. De kan inte vara långt borta.” Hennes röst avslöjade ingen oro, men mycket stod på spel, och om affären inte gick i lås låg hon illa till. För att bekosta elfenbenslasten hade hon tvingats låna en stor summa pengar av van Hoylandt, en kredithållare och ett vidrigt äckel i Stanleyville. van Hoylandt var en inflytelserik person, och om hon inte betalade honom som överenskommet skulle det försvåra framtida affärer i området. Tyvärr hade hon haft en känsla av att något var fel ända sedan de lämnade Stanleyville, och hon kunde inte skaka av sig den känslan än hur mycket hon försökte.

”Kapten, jag ser ett ljus där framme. Det måste vara dem.” Heinrich pekade mot en svängande lykta som skymtade på den västra flodstranden mellan nedhängande grenar.

”Stopp i maskin!” Nästan i samma ögonblick som hon hade ropat ordern i talröret tystnade motorn, och ljudlöst gled båten in mot stranden. Sakta framträdde konturerna av en annan båt dold av ett kamouflagenät. En man stod vid relingen och höll upp en lykta, och i skuggorna där bakom skymtade ytterligare personer. Irina lät ankaret gå, och det rasslade till när ankarkättingen drogs ut. Snart låg hon jämsides med den andra båten.

”Heinrich, var beredd med geväret. Jag litar inte en sekund på den där girige portugisen.” Hon öppnade ett fönster och lutade sig ut. ”Branco, din gamle kanalje! Tänk att få se din fula nuna här ute i djungeln.”

Mannen vid relingen sänkte lyktan. Det var en bastant karl med koppärrikt ansikte och stripigt skägg. Han log ett rovdjursleende som avslöjade ett flertal guldänder. ”Polotsky, alltid lika vänlig. Det är ett under att ingen har dragit ut din tunga ännu. Men låt oss inte stå här och utbyta hedersbetygelser. Jag antar att du har lasten med dig?”

”Enligt överenskommelse. Och jag antar att du har pengarna?”

Branco leende blev bredare. ”Faktum är att jag

faktiskt inte har det. Jag tänkte föreslå nya villkor för den här lilla transaktionen. Båten och lasten i utbyte mot ditt liv.”

”Det kan du ju inbilla dig. Min besättning är minst lika välbeväpnad som din.”

”Kanske det. Problemet är att det inte är din besättning längre.”

Irina kände något kallt tryckas mot hennes nacke och insåg att det bara kunde vara Heinrich. Från den andra båten hördes Branco's bullrande skratt. Hon gjorde en snabb kalkyl och kom fram till att läget var hopplöst. Om Heinrich hade låtit sig köpas var utan tvekan resten av besättningen med på förräderiet också. ”Nåväl, du har besegrat mig, ditt portugisiska svin, men båten och lasten kan du glömma.” Hon svängde runt, grabbade tag i Heinrich gevärspipa och snärtade iväg cigarettens i ögat på honom. Skrikande av smärta föll han ihop. Snabbt klev hon över honom fram till ratten och öppnade en liten lucka. Bakom luckan fanns en handgranat och ett rör som ledde rakt ner till ett förrådsutrymme med dynamit. Samtidigt som kulor började slå in i styrhytten ryckte hon ut sprinten och släppte ner handgranaten i röret. Sedan nappade hon åt sig vodkaflaskan och dök ut genom styrhyttsdörren ner i floden. Hon kom upp till ytan lagom för att se hennes trogna skuta förvandlas till ett inferno av eld och kringflygande bråte. I skydd av kalabaliken simmade hon in till stranden och började vandra mot närmaste handelsstation.

Takfläktarna gjorde sitt bästa för att skapa lite luftcirkulation, men hettan inne på baren var nästan lika outhärdlig som ute i middagssolen. Irina satt vid ett av hörnborden. Framför henne stod ett överfyllt askfat och en bricka med snapsglas. Hon tömde det sista glaset och funderade över sina valmöjligheter. Efter många om och men hade hon lyckats ta sig till Leopoldville, Belgiska Kongos huvudstad, där hennes handelsbolag Polotsky Trading Company, fasaden för hennes smuggeloperation, låg. Tyvärr bestod bolaget inte av mycket mer än ett nedgången hamnskjul nu när hon inte hade kvar någon båt. Hon skulle kunna lämna Belgiska Kongo och börja om på nytt någon annanstans, men det kändes som ett nederlag. Det hade trots allt inte varit lätt att ta sig hit från första början.

Hon hade flytt från misären och bolsjevismen i Ryssland och färdats genom ett krigshärjat Europa. Allt hon hade haft med sig var de smutsiga paltor hon var klädd i. Som fripassagerare på ett lastfartyg hade hon så småningom kommit till Belgiska Kongo där den som gapade över mycket också fick mycket, något som passade henne alldeles utmärkt. Många frågade henne om det inte var en hård tillvaro för en kvinna, men det var hårt för både män och kvinnor. Hon var dessutom van vid

svåra förhållanden och hade inget emot det så länge det lönade sig. Kanske var det tack vare den inställningen som hon hade lyckats bygga upp en så framgångsrik smugeloperation. Det var historia nu, men hon hade fortfarande kvar sina kontakter och skulle säkert kunna starta om på nytt. Problemet var pengar. Hon behövde tillräckligt med kosing för att kunna köpa en ny skuta och betala tillbaka skulden till van Hoylandt.

"Miss Polotsky?" Hennes tankar avbröts när en ung, prydligt klädd man slog sig ner vid hennes bord och sträckte fram näven. "Mitt namn är Harry Bell, utrikeskorrespondent för Daily Trumpet. Ni är inte en lätt person att få tag på. Jag har nog varit runt halva Leopoldville."

Hon ignorerade hans framsträckta näve och tände en ny cigarett på stumpen från den gamla. "Ni har fått tag i mig nu."

"Ja, det är sant." Han försökte ge ifrån sig ett obekymrat skratt men lyckades mest åstadkomma något som lät som ett mellanting mellan ett kraxande och en harkling. "I alla fall, jag har ett erbjudande till er som ni inte kan säga nej till. Som ni säkert känner till begav sig den kontroversielle zoologen doktor Mervyn Cumberland av på en expedition in i Belgiska Kongos inre för nästan ett år sedan för att söka efter den mytomspunna elefantkyrkogården. Det är nu ett halvår sedan någon sist hörde av honom, och han och resten av expeditionen antas allmänt ha gått under. Åtminstone tills för två veckor sedan. Då lämnade en missionär vid namn Marcus Witherspoon in ett föremål till den amerikanske generalkonsuln i Leopoldville. Föremålet var en uråldrig stentavla med elefantliknande inristningar. På stentavlan satt en etikett med en kort notering: 'Objekt 19: Detta bevisar att elefanter har skådats så här långt in i djungeln.' Handstilen har identifierats som Cumberlands. Daily Trumpets ägare, Max Ziegler, håller nu på att sätta samman en räddningsexpedition för att undsätta Cumberland, och det är här ni kommer in i bilden. Expeditionen behöver nämligen en guide som känner Belgiska Kongo. Eftersom ni äger ett handelsbolag som sköter transporter längs Kongofloden och enligt våra

uppgifter känner den som er egen ficka tror vi att ni är den rätte personen för uppdraget. Naturligtvis kommer ni att ersättas för besväret, och om ni faktiskt lyckas återföra Cumberland till civilisationen utgår en anseelig bonus. Nå, vad säger ni?"

Irina blåste nonchalant ut lite rök samtidigt som hon jublade inombords. Det här var precis vad hon behövde. Snacka om tur i oturen. En djungelutflykt och sedan skulle hon ha tillräckligt med stälar för att komma på fötter igen. Om hon förväntades bistå med en av de båtar som hennes handelsbolag endast ägde på papperet fick hon hitta på en undanflykt. "Jag accepterar. När börjar vi?"

Första intrycket

Robert Burke Jr: Expeditionens ledare och tydligen en känd storviltjägare. Han är en egenkär och fåfång mansgris men en ganska charmig sådan. Om det behövs går det nog att manipulera honom med smicker. Han tycks bara följa med för berömmelsens skull. Nåväl, berömmelse eller pengar, vad är skillnaden?

Edward Fielding: Expeditionens tolk och en brittisk antropolog. Han är av allt att döma en bildad man men definitivt inte någon bortkommen akademiker. Tvärtom verkar han finna sig väl till rätta i den här miljön och kommer garanterat att bli en stor tillgång för expeditionen, inte minst genom sitt goda humör.

Douglas J Barnaby: Expeditionens kassör och bokhållare på Daily Trumpet. Han ser ut som en kontorsråtta och passar inte alls in i sammanhanget. Hur i all sin dar ska han klara av en expedition in i djungeln? Han verkar dock otäckt uppmärksam på allt som händer och är nog inte så lättlurad som man först kan tro.

Personlig packlista

Ett par skjortor och byxor

Gevär – Acc 8, Damage 7L, Range 200, Rof 1, Clip 5+1

Machete – Damage 4L

Flera cigarettpaket (Gaulois)

Zipptändare

Två flaskor vodka

Inspiration

Intuitiv inspiration är ett mått på en persons förmåga att agera snabbt i en stressad situation. Du kan använda intuitiv inspiration på två sätt:

Höjt initiativ: Dina reflexer är otroligt snabba. Du har en permanent initiativbonus som motsvarar värdet i Intuitive Facet.

Snabbtänkt: Din reaktionsförmåga är otroligt hög. Du kan spendera en poäng Inspiration för att få lika många bonustärningar som värdet i Intuitive Facet på ett slag som rör en omedelbar mental reaktion.

Förmågor

Omedelbar expert: Du kan upprepa en handling som du någon gång sett utföras, men bara en gång per spelsession. Spendera en poäng Willpower för att få lika många prickar som värdet i Intuitive Facet i en färdighet du inte har några prickar i.

Sjöbjörn: Du har en medfödd talang att hantera motoriserade vattenfarkoster. Topphastigheten ökar med 10 % för varje prick Intuitive Facet, och farkostens manövrerbarhet ökar med lika många nivåer. Så länge farkosten är i rörelse ökar svårigheten för alla attacker mot farkosten med halva värdet i Wits. Även om farkosten skadas ökar inte svårigheten att kontrollera den förrän den är totalkvaddad.

Edward Fielding

Brittisk antropolog, naturmänniska och språkgeni

Ljudliga dunkanden hördes inifrån de täta snåren. När en av trädkronorna började vaja lyfte några näshornsfåglar irriterat från dess topp. Efter en stund tystnade dunkandet, och fyra män kom klivande ur snåren. De släpade på ett jättelikt stycke bark. Tre av männen var högresta, vitmålade massajkrigare iklädda rödfärgade skinnmantlar och huvudprydnader av strutsfjädrar. Den fjärde var en vit man. Han var längre och avsevärt kraftigare än massajerna, och det vilade något björnaktigt över hans väldiga kroppshydda. Allt han hade på sig var ett par bermudashorts. Håret var snaggat, och näsan pryddes av ett par glasögon. Hans namn var Edward Fielding, doktor i antropologi vid Oxfords universitet

Att finna en doktor mitt ute på savannen i Tanganyika-territoriet kunde kanske tyckas udda, men Edward var också en ganska udda person. Han var förvisso en akademiker, men han trodde inte på vanföreställningen att man kunde sitta på sin kammare och teoretisera över världen för att komma till insikt om hur saker och ting fungerade. Enda sättet var att smutsa ner sig, något han mer än gärna gjorde för att stilla sin nyfikenhet. Dessutom gav det en möjlighet att träffa folk, något den jovialiske Edward uppskattade mer än något annat.

”Här blir en bra plats”, sade den äldste av krigarna. Männen lade försiktigt ner barken på marken och gjorde därefter upp en eld. ”Nu, vite man, ska vi visa hur man gör en barkkanot.” De värmden barken över elden så att den blev mjuk och började sedan forma och bearbeta den. Edward tog fram sin anteckningsbok och skrev ner de olika momenten. Hela tiden ställde han frågor på flytande maasai, och männen svarade glatt den vänlige mannen som hade förändrat deras syn på vita.

Arbetet avbröts av avlägsna skrik nerifrån floden. Krigarna stelnade till och spetsade öronen. När skriken fortsatte släppte de det de hade för händerna och började springa i riktning mot skriken, och Edward var inte sen att följa efter. Väl nere vid floden såg de vad som stod på. En klunga barn stod på flodstranden och skrek i högan sky. Några pekade utåt vattnet där någon var på väg in mot land med desperata simtag. Det var hövdingens yngste son. Några meter bakom honom kom någonting glidande. Vid en snabb blick såg det ut som en trästock, men Edward visste bättre – det var en krokodil.

Utan att fundera över följderna grabbade han tag i en trädgren och sprang ut i vattnet mot pojken. Han bottnade eftersom det inte var speciellt djupt just här. Samtidigt som han sprang såg han ett jättelikt gap öppnas bakom pojken. Precis som käftarna skulle slå igen nådde han fram och satte trädgrenen i gapet på krokodilen. För en sekund kom det kallblodiga djuret av sig. Sedan vände det sin uppmärksamhet mot det nya, större bytet. Edward och krokodilen tittade avvaktande på varandra. Sedan

lyckades krokodilen bita sönder trädgrenen och var åter fri att hugga in på allt den ansåg vara mat. Just som den skulle öppna gapet på nytt grep Edward tag om käftarna med vänster hand och tog ett nackgrepp med höger arm. Det väldiga djuret började ruska på huvudet och slå med stjärten för att komma loss, men Edward hade låst greppet och hade inga planer på att släppa det. Istället började han släpa krokodilen mot stranden. Förbluffade iakttog barnen och krigarna alltsammans.

När Edward nådde stranden hade armmuskulerna börjat domna, och han insåg att han var tvungen att hitta på något snabbt. Utan att tänka satte han sig gränsle över krokodilens rygg och började vrida om huvudet på den allt vad han orkade. Hans muskler värkte och han skrek när han uppbådade sina sista krafter. Just som han trodde att han inte skulle orka mer hördes ett otäckt krasande ljud från krokodilens hals. Sedan blev den alldeles slapp i hans famn. När Edward tittade upp jublade barnen och krigarna.

Ivriga gnistor steg upp från den stora lägerelden. I dess sken dansade stammens krigare till ljudet av taktfasta trummor. En av de dansande var Edward. Han hade tidigare under kvällen tagits upp i stammen och utsetts till krigare. Det var visserligen bara en hederstitel men ändå ett bevis på hur nära han hade kommit den här stammen. Tyvärr var det nog dags att ge sig av snart. I flera år hade han rest runt i Afrika, levt med olika stammar och lärt sig deras språk och levnadssätt. Vid det här laget visste han förmodligen mer än de flesta vita män om hur man överlevde i naturen utan andra hjälpmedel än sina händer och sitt förstånd. Han hade lärt sig att hitta färskt vatten under torrperioden, skaffa näringsriktig mat i form av rötter och larver, tillverka och använda vapen såsom pilbågar och spjut och mycket mer. Målet var att kartlägga hela den afrikanska stamkulturen och så småningom skriva en avhandling som visade hur rik och komplex den var. De afrikanska infödingarna var allt annat än de vildar de utmålades som. Att de var primitiva innebar inte att de var dumma. Tvärtom hade de en otrolig kunskap om naturen och en uppsjö traditioner.

Trots flitigt resande återstod stora delar av Afrika. Hittills hade han bara besökt de brittiska protektoraten, huvudsakligen på grund av att de flesta kolonialmakter såg snett på hans verksamhet. Förmodligen var de rädda för att han skulle bevisa att den afrikanska kulturen hade ett självberättigande, något som skulle ogiltigförklara kolonialmakternas civiliserande av vad de ansåg vara lägre stående folkslag. De tyckte väl att de redan hade tillräckligt med problem med de krav på självständighet som restes här och var.

Edward insåg plötsligt att trummandet och dansen hade upphört. De flesta byborna stod still och lyssnade

oroligt till ett ljud som inte hörde hemma i den afrikanska natten. Det var ett motorljud, och det kom sakta närmare. Byns krigare grabbade tag i sina spjut och sköldar för att sedan springa neråt floden varifrån ljudet verkade komma. Edward bestämde sig för att det var bäst att följa efter. När han kom ner till flodstranden stod krigarna uppradade vid vattenbrynet med spjuten höjda. En bit neråt floden syntes ett strålkastarljus svepa fram och tillbaka mellan stränderna, och en megafonröst hördes över motorljudet. "Doktor Fielding? Doktor Edward Fielding? Är ni där? Svara om ni är där ute någonstans!" Rösten babblade på, och av accenten att döma var det en amerikan som pratade. Först när strålkastarljuset föll på de uppradade krigarna tystnade rösten för en stund. Sedan fortsatte den, fast något mer lågmält än tidigare. "Äh... hallå. Talar ni engelska? Vi letar efter en vit man. Vis, vit man med ögon av glas. Låter det bekant?"

"Jodå, det ringer en klocka", sade Edward och tog ett kliv framåt in i strålkastarljuset. Han skuggade ögonen med handen och lyckades urskilja konturerna på en båt.

"Doktor Fielding!" Rösten på båten gick upp i falsett. "Det är ni! Som jag har letat." Båten styrde in mot stranden och en person hoppade i vattnet och vadade i land. Det var en ung, prydligt klädd man. Han sträckte fram näven. "Mitt namn är Harry Bell, utrikeskorrespondent för Daily Trumpet."

"Angenämt." Edward tog hans utsträckta hand och skakade den. Gesten lugnade ner krigarna som sänkte sina spjut. "Men var i all sin dar gör ni här?"

"Jag har ett erbjudande till er som ni inte kan säga nej till. Låt mig berätta. Som ni säkert känner till begav sig den kontroversielle zoologen doktor Mervyn Cumberland av på en expedition in i Belgiska Kongos inre för nästan ett år sedan för att söka efter den mytomspunna elefantkyrkogården. Det är nu ett halvår sedan någon sist hörde av honom, och han och resten av expeditionen antas allmänt ha gått under. Åtminstone tills för två veckor sedan. Då lämnade en missionär vid namn Marcus Witherspoon in ett föremål till den amerikanske generalkonsuln i Leopoldville. Föremålet var en uråldrig stentavla med elefantliknande inristningar. På stentavlan satt en etikett med en kort notering: 'Objekt 19: Detta bevisar att elefanter har skådats så här långt in i djungeln.' Handstilen har identifierats som Cumberlands. Daily Trumpets ägare, Max Ziegler, håller nu på att sätta

samman en räddningsexpedition för att undsätta Cumberland, och det är här ni kommer in i bilden. Expeditionen behöver nämligen en tolk som kan tala med den infödda befolkningen och vet hur man bemöter dem på bästa sätt, och enligt våra uppgifter har ni rest Afrika runt och till och med levt med flera stammar. Naturligtvis kommer ni att ersättas för besväret, och om ni faktiskt lyckas återföra Cumberland till civilisationen utgår en anseelig bonus. Nå, vad säger ni?"

Edward gned sig eftertänksamt i nacken. Det här skulle innebära att han fick tillgång till ett område som faktiskt inte var brittiskt. Han skulle kunna komma i kontakt med helt nya stammar utan en massa byråkratiskt tjafs. Dessutom skulle det kunna väcka lite intresse för hans arbete hos allmänheten. "Mister Bell, gör plats i kajutan!"

Första intrycket

Robert Burke Jr: Expeditionens ledare och känd storviltjägare. Han har skrivit ett flertal böcker om sina resor till världens alla hörn och lever verkligen upp till myten om den store, amerikanske hjälten. Han ger ett trevligt intryck, och det ska bli ett nöje att höra honom berätta om sina fantastiska äventyr.

Irina Polotsky: Expeditionens guide och lokal flodbåtskapten. Hon verkar ha rejält med skinn på näsan, vilket naturligtvis är en förutsättning för en ogift kvinna i de här trakterna. Man måste respektera en person som vågar utmana konventionerna på det sättet. Och under den hårda ytan finns utan tvekan en passionerad kvinna. Kanske kan den stilige Burke locka fram den sidan hos henne.

Douglas J Barnaby: Expeditionens kassör och bokhållare på Daily Trumpet. Han är en man som verkar ta sig själv och sitt yrke på allvar, kanske på lite för stort allvar. Men det är klart, har man sysslat med bokföring hela livet så blir man väl ingen munter typ, precis. Nå, en tur in i djungeln kommer nog göra honom gott och muntra upp honom.

Personlig packlista

Kniv – Damage 6L

Anteckningsbok

Pipa och tobak

Foto på fru och barn

Inspiration

Destruktiv inspiration är ett mått på en persons förmåga att förstöra saker. Du kan använda destruktiv inspiration på två sätt:

Saker faller samman: När du slår på saker går de sönder. En gång per spelsession kan du addera ditt värde i Destructive Facet som automatisk skada från en attack.

Inre sönderfall: Du har lätt för att destabilisera folk och koncept. När du vill bryta ner något icke-fysiskt kan du spendera en poäng Inspiration för att få lika många bonustärningar som värdet i Destructive Facet.

Förmågor

Järnnävar: Attacker med dina bara händer ger Strength + 3 tärningar i skada. Du får två bonustärningar på handlingar som kräver Might och rör gripstyrka. Dina händer skadas inte med mindre än att du slår på järn.

Språkgeni: Du behärskar ett stort antal språk och talar helt utan accent. Du kan förstå dig på helt nya språk genom att slå mot Linguistics med +2 i svårighet.

Douglas J Barnaby

Amerikansk bokhållare, revisor och agent från skatteverket

Gränden lystes upp av en ensam lampa ovanför en oansenlig dörr placerad mitt på magasinsbyggnadens långsida. Med oregelbundna mellanrum kom spridda kvällsvandrare gående längs gränden. Det var ensamma män, kärleksfullt omslingrade par och uppslupna sällskap. Alla stannade de framför dörren, knackade på och blev insläppta. I skydd av skuggan från en container stod Douglas och iakttog aktiviteten. Han var som vanligt klädd i en svart kostym med knivskarpa pressveck, och på huvudet satt ett plommonstop. Krampaktigt höll han fast ett svart paraply med vänsterarmen för att skydda sig mot det strilande regnet samtidigt som han skrev i sin lilla anteckningsbok.

I två timmar hade han stått här och noterat vilka som hade kommit och gått. Avsevärt många fler hade kommit än gått, och det var uppenbart att någonting försiggick där inne. Han hade sina misstankar om vad. Det var nu nästan ett halvår sedan han hade börjat arbeta som bokhållare åt O'Brien, Chicagos potatiskung, och det hade inte varit lätt att tränga igenom bokföringens alla rökridåer. Genom tålmodigt arbete hade han slutligen funnit luckor och kunnat urskilja ett mönster. Två viktiga pusselbitar var all den potatis som O'Brien hade gjort avdrag för på grund av mögelangrepp och detta magasin som han hade låtit rusta upp för avsevärda summor men sedan inte använde för någon lagerhållning. Det kunde bara betyda en sak – svartklubb! Det olagliga i denna verksamhet bekymrade dock Douglas föga. Han var bara intresserad av en enda sak, nämligen den skatt som O'Brien hade underlåtit att betala. Räkenskapens tid var kommen!

Douglas fällde ihop paraplyet, gick fram till dörren och knackade på. En liten lucka i dörren öppnades och en man med små, elaka grisögon kikade ut. Han sade inget utan studerade bara Douglas kallt. Uppenbarligen väntade han på något slags lösenord. Typiskt.

”Öppna!”, sade Douglas med sin allra myndigaste röst. ”Mister O'Brien har skickat mig. Jag ska kontrollera kassan. Se så, sätt fart! Jag har inte tid att stå här hela dagen.” Mannen tycktes tveka för en kort sekund men öppnade sedan faktiskt dörren och släppte in Douglas.

Där inne var det packat med folk. Man dansade till en orkester som spelade charleston, trängdes vid en välförsedd bar för att få köpa förbjuden sprit och skockades kring ett antal poker- och roulettbord. Bortanför spelborden skymtade en dörr med texten ”Personal”. Utan att tveka gick Douglas rakt genom lokalen och in genom dörren. Innanför fanns ett litet kontor med ett valnötsskrivbord, några skinnfätöljer och en anskrämlig tavla som föreställde ett gråtande barn. Douglas plockade ner tavlan och blottade en kassaskåpsdörr med kombinationslås. Han betraktade låset för en kort stund, som för att betvinga det, och provade sedan med en av de sifferkombinationer han hade

funnit på en lapp i O'Briens skrivbord. När han fick ett ljudligt klickande till svar smackade han förebrående med tungan. Slarvigt, O'Brien, mycket slarvigt!

Inuti kassaskåpet låg ett antal sedelbuntar och en tjock bok. Douglas tog ut boken, lade den på skrivbordet och slog upp den. Fullträff! Här fanns svartklubbens hela ekonomi med inkomster från sprit tillverkad på den ”förstörda” potatisen, hemliga bankkonton och allt annat han behövde för att beslå O'Brien med skattebrott. Han tog fram sin ask med halspastiller och började fotografera sidorna med den inbyggda spionkameran. När han var klar lade han tillbaka boken, stängde kassaskåpet och hängde tillbaka tavlan. Därefter klev han ut i lokalen igen.

Omedelbart insåg han att något var fel. Det stod fler vakter borta vid ingången än tidigare, och två vakter var på väg rakt mot honom. Han beslutade sig för att ta tjuren vid hornen och gick dem till mötes. När den förste vakten lyften armen för att gripa tag i honom drog Douglas upp en liten sprayflaska och sprayade tårgas i vaktens ögon. Vakten ryggade förblindad tillbaka. Den andre vakten grep efter något innanför kavajen men kom inte längre än så innan Douglas fällde ut paraplyets klinga och rände den genom vaktens hand och hjärta. ”Polisrazzia”, skrek någon, och därefter utbröt kalabalik. Folk sprang i panik mot utgången, och vakterna kunde inte hålla tillbaka dem oavsett hur mycket de viftade med sina k-pistar. Douglas följde med folkmassan ut och vek sedan av runt ett hörn mot sin bil. Uppdraget var slutfört.

Bokföringsavdelningen på Daily Trumpet var den största Douglas hade arbetat på. Där fanns mer än hundra anställda, och man hanterade inte bara Daily Trumpets ekonomi, utan detta var själva kärnan i tidningsmagnaten Max Zieglers tabloidtidningsimperium. Douglas hade arbetat på avdelningen i några månader nu utan att hitta något mer matnyttigt än utbetalningar till informationskällor inom New Yorks poliskår. Det berodde antagligen på att han hade en ganska obetydlig position. Han skulle behöva avancera till kamrer för att få en ordentlig inblick i Zieglers ekonomi, men det var inget som skulle ske i en handvändning.

Nå, Douglas var tålmodig, och han visste att om han bara bidade sin tid och samlade all information han fick tag på skulle han förr eller senare finna det han letade efter. Det var tack vare sin envishet och ihärdighet som han hade löst alla sina tidigare uppdrag och nu var känd som ”terriern” bland sina kolleger på skatteverket. Han levde för sitt yrke och drevs av ett absolut rättspatos – den som inte betalade skatt var en samhällsfiende och måste straffas.

Det skulle självklart inte bli lätt att sätta dit Ziegler. Ziegler var en intelligent man med mycket stora resurser. Att mäta sig mot en sådan fiende var en riktig utmaning.

Ryktet sade visserligen att Zieglers framgång till stor del baserade sig på dolda sidoinkomster. Med sitt världsomspännande nät av anställda och kontakter smuglade han in ovärderliga kulturskatter till Amerika och sålde dem till privata samlare. Det rörde sig om allt från kinesiska terrakottastatyer till egyptiska mumier. Douglas hade tyvärr ingen större nytta av rykten utan behövde bevis.

”Mister Barnaby?” Douglas tittade upp från räkenskaperna och såg en kortvuxen man med små, runda glasögon stå framför hans pulpet. ”Merrill Wilson var namnet. Utrikesredaktör. Hoppas jag inte stör.”

”Absolut inte. Hur kan jag stå till tjänst?”

”Jo, det är så här att jag och mister Ziegler har noterat er arbetsvilja och hängivenhet den korta tid ni har varit hos oss, och vi tror att ni är en man som kommer att gå långt. För att ge er en chans att visa vad ni går för har vi ett erbjudande till er. Förutsatt att ni inte är en man som är rädd för utmaningar?”

”Nej då! Vad rör det sig om?”

”Som ni säkert känner till begav sig den kontroversielle zoologen doktor Mervyn Cumberland av på en expedition in i Belgiska Kongos inre för nästan ett år sedan för att söka efter den mytomspunna elefantkyrkogården. Det är nu ett halvår sedan någon sist hörde av honom, och han och resten av expeditionen antas allmänt ha gått under. Åtminstone tills för två veckor sedan. Då lämnade en missionär vid namn Marcus Witherspoon in ett föremål till den amerikanske generalkonsuln i Leopoldville. Föremålet var en uråldrig stentavla med elefantliknande inristningar. På stentavlan satt en etikett med en kort notering: ’Objekt 19: Detta bevisar att elefanter har skådats så här långt in i djungeln.’ Handstilen har identifierats som Cumberlands. Ziegler håller nu på att sätta samman en räddningsexpedition för att undsätta Cumberland, och det är här ni kommer in i bilden. Expeditionen behöver nämligen en kassör som vi kan lita på till hundra procent och som ser till att hålla kostnaderna nere. Och skulle expeditionen faktiskt finna elefantkyrkogården behövs det någon som kan ombesörja införseln av allt elfenben på ett så diskret och ’tullfritt’ sätt som möjligt. Naturligtvis kommer ni att ersättas för

besväret, och om ni faktiskt lyckas återföra Cumberland till civilisationen utgår en anseelig bonus. Jag vågar även utlova en befordran. Nå, vad säger ni?”

Douglas letade förbluffat efter ord. Han hade just blivit ombedd att delta i den verksamhet han försökte bevisa och fått en chans till en högre position. Det här kanske skulle gå mycket lättare än han hade räknat med. ”Mister Wilson, jag är er man!”

Första intrycket

Robert Burke Jr: Expeditionens ledare och en känd storviltjägare. Han har skrivit ett flertal storsäljare om sina jaktexpeditioner, men de verkar mest vara självförhärlikande berättelser som glorifierar dödandet av exotiska djur. Man kan ju fråga sig hur mycket som är sanning och hur mycket som är amsagor för att få upp försäljningssiffrorna. Jaja, bara han klarar av att leda expeditionen.

Irina Polotsky: Expeditionens guide och lokal flodbåtskapten. Hon är en hårdför kvinna med något gangsteraktigt över sig. Det där handelsbolaget hon säger sig äga verkar skumt. Hur kommer det sig att hon hellre följer med på en djungelexpedition än sköter sina affärer? Antingen flyr hon undan något eller så är hon i desperat behov av pengar.

Edward Fielding: Expeditionens tolk och brittisk antropolog. Han är en motsägelsefull person. Trots att han är en akademiker verkar han finna sig väl tillrätta i de här ociviliserade trakterna. Förmodligen vet han mer om överlevnad än Burke. Skulle det någon gång kärva till sig är det garanterat honom man ska lyssna på.

Personlig packlista

Två svarta kostymer

Värjparaply – Damage 6L

Lätt revolver – Acc 6, Damage 3L, Range 50, Rof 2, Clip 5

Tårgas

Halspastillask med spionkamera

Insektsspray

Fickur

Räkenskapsböcker

Inspiration

Reflekterande inspiration är ett mått på en persons förmåga att uppnå långsiktiga mål. Du kan använda reflekterande inspiration på två sätt:

Jag kan vänta: Du är tålmodigare än de flesta. Du får lägga till lika många bonustärningar som ditt värde i Reflective Facet till ett slag mot Endurance, Resistance, Willpower eller något annat som rör väntan på att något ska inträffa.

Trägen vinner: Du har en naturlig fallenhet för långvariga ansträngningar. Du kan spendera en poäng Inspiration för att addera lika många bonustärningar som ditt värde i Reflective Facet till ett slag som rör en långvarig ansträngning.

Förmågor

Blixtnabba reflexer: Dina reflexer är otroligt snabba. När du slår initiativ räknas 1, 2 och 3 som 4.

Lögnedetektor: Du ser igenom de flesta lögner. Den som försöker ljuga för dig får +2 i svårighet. Om personen i fråga har två eller färre prickar i Subterfuge kan denne överhuvudtaget inte lura dig. Att du ser igenom en lögn innebär dock inte att du vet vad den egentliga sanningen är. Du kan inte heller se igenom inspirerade personers lögner.

ADVENTURE!

TALES OF THE Aeon SOCIETY

Gender: Man
Nationality: Amerikan
Allegiance:
Nature: Livsnjutare

Name: Robert Burke Jr
Player:
Series:
Experience:
Vice:
Inspiration:

Virtue:

ATTRIBUTES AND ABILITIES

Physical

Mental

Social

STRENGTH

●●●●●

Archery _____ 00000 0 ☐
Brawl _____ ●●●●● 0 ☐
Might _____ 00000 0 ☐

PERCEPTION

●●●●●

Awareness _____ ●●●●● 0 ☐
Investigation _____ 00000 0 ☐
Navigation _____ 00000 0 ☐

APPEARANCE

●●●●●

Disguise _____ 00000 0 ☐
Intimidation _____ 00000 0 ☐
Style _____ ●●●●● 0 ☐

DEXTERITY

●●●●●

Athletics _____ ●●●●● 0 ☐
Firearms _____ ●●●●● 0 ☐
Legerdemain _____ 00000 0 ☐
Martial Arts _____ 00000 0 ☐
Melee _____ 00000 0 ☐
Stealth _____ ●●●●● 0 ☐
_____ 00000 0 ☐

INTELLIGENCE

●●●●●

Academics _____ 00000 0 ☐
Bureaucracy _____ 00000 0 ☐
Engineering _____ 00000 0 ☐
Linguistics _____ 00000 0 ☐
Medicine _____ 00000 0 ☐
Science _____ 00000 0 ☐
Survival _____ ●●●●● 0 ☐

MANIPULATION

●●●●●

Animal Handling _____ ●●●●● 0 ☐
Interrogation _____ 00000 0 ☐
Savvy _____ 00000 0 ☐
Subterfuge _____ ●●●●● 0 ☐
_____ 00000 0 ☐
_____ 00000 0 ☐
_____ 00000 0 ☐

STAMINA

●●●●●

Endurance _____ ●●●●● 0 ☐
Resistance _____ ●●●●● 0 ☐
_____ 00000 0 ☐
_____ 00000 0 ☐

WITS

●●●●●

Arts _____ ●●●●● 0 ☐
Drive _____ ●●●●● 0 ☐
Pilot _____ 00000 0 ☐
_____ 00000 0 ☐

CHARISMA

●●●●●

Command _____ ●●●●● 0 ☐
Etiquette _____ ●●●●● 0 ☐
Perform _____ 00000 0 ☐
Rapport _____ ●●●●● 0 ☐

ADVANTAGES

Backgrounds

Allies _____ ●●●●● 0
Backing Förslag _____ ●●●●● 0
Cipher _____ 00000 0
Contacts _____ ●●●●● 0
Followers _____ 00000 0
Gadget _____ 00000 0
Influence _____ 00000 0
Menagerie _____ 00000 0
Mentor _____ 00000 0
Nemesis _____ 00000 0
Reputation _____ ●●●●● 0
Resources _____ ●●●●● 0
Sanctum _____ 00000 0

Knacks

Perfekt hållning _____
Prickskytte _____
Språk: Engelska _____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
Initiativ: 11 _____

HEALTH

Soak

Armor	Rating (B/L)	Penalty
None	___/0	0
_____	____/____	_____
_____	____/____	_____
Total:	____/____	_____
Bruised		-0 ☐
Hurt		-1 ☐
Injured		-1 ☐
Wounded		-2 ☐
Maimed		-3 ☐
Crippled		-4 ☐
Incapacitated		☐

WILLPOWER

●●●●●○○○○○
□□□□□□□□□

Intuitive Facet

●●●●●○

Reflective Facet

○○○○○

Destructive Facet

○○○○○

INSPIRATION

●●●●●○○○○○
□□□□□□□□□

ADVENTURE!

TALES OF THE Aeon SOCIETY

Gender: Kvinna
Nationality: Ryss
Allegiance:
Nature: Överlevare

Name: Irina Polotsky
Player:
Series:
Experience:
Vice: Virtue:
Inspiration:

ATTRIBUTES AND ABILITIES

Physical

Mental

Social

STRENGTH

●●●●●

Archery _____ 00000 0 ☐
Brawl _____ ●●●●● 0 ☐
Might _____ 00000 0 ☐

PERCEPTION

●●●●●

Awareness _____ ●●●●● 0 ☐
Investigation _____ 00000 0 ☐
Navigation _____ ●●●●● 0 ☐

APPEARANCE

●●●●●

Disguise _____ 00000 0 ☐
Intimidation _____ ●●●●● 0 ☐
Style _____ 00000 0 ☐

DEXTERITY

●●●●●

Athletics Kasta _____ ●●●●● 0 ☐
Firearms _____ ●●●●● 0 ☐
Legerdemain _____ 00000 0 ☐
Martial Arts _____ 00000 0 ☐
Melee _____ ●●●●● 0 ☐
Stealth _____ 00000 0 ☐
_____ 00000 0 ☐

INTELLIGENCE

●●●●●

Academics _____ 00000 0 ☐
Bureaucracy _____ 00000 0 ☐
Engineering _____ ●●●●● 0 ☐
Linguistics _____ ●●●●● 0 ☐
Medicine _____ 00000 0 ☐
Science _____ 00000 0 ☐
Survival _____ ●●●●● 0 ☐

MANIPULATION

●●●●●

Animal Handling _____ 00000 0 ☐
Interrogation _____ 00000 0 ☐
Savvy _____ ●●●●● 0 ☐
Subterfuge _____ ●●●●● 0 ☐
_____ 00000 0 ☐
_____ 00000 0 ☐
_____ 00000 0 ☐

STAMINA

●●●●●

Endurance _____ ●●●●● 0 ☐
Resistance _____ ●●●●● 0 ☐
_____ 00000 0 ☐
_____ 00000 0 ☐

WITS

●●●●●

Arts _____ 00000 0 ☐
Drive _____ 00000 0 ☐
Pilot Vattenfarkost _____ ●●●●● 0 ☐
_____ 00000 0 ☐

CHARISMA

●●●●●

Command _____ ●●●●● 0 ☐
Etiquette _____ 00000 0 ☐
Perform _____ 00000 0 ☐
Rapport _____ ●●●●● 0 ☐

ADVANTAGES

Backgrounds

Allies _____ 00000 0
Backing _____ 00000 0
Cipher _____ 00000 0
Contacts _____ ●●●●● 0
Followers _____ 00000 0
Gadget _____ 00000 0
Influence _____ 00000 0
Menagerie _____ 00000 0
Mentor _____ 00000 0
Nemesis Branco _____ ●●●●● 0
Reputation _____ ●●●●● 0
Resources _____ ●●●●● 0
Sanctum _____ 00000 0

Knacks

Omedelbar expert _____
Sjöbjörn _____
Språk: Ryska _____
Franska _____
Engelska _____
_____
_____
_____
_____
_____
Initiativ: 11 _____

HEALTH

Soak

Armor	Rating (B/L)	Penalty
None	___ / 0	0
_____	___ / ___	_____
_____	___ / ___	_____
Total:	___ / ___	_____
Bruised		-0 ☐
Hurt		-1 ☐
Injured		-1 ☐
Wounded		-2 ☐
Maimed		-3 ☐
Crippled		-4 ☐
Incapacitated		☐

WILLPOWER

●●●●●●○○○○○
□□□□□□□□□□

Intuitive Facet

●●●○○○

Reflective Facet

○○○○○

Destructive Facet

○○○○○

INSPIRATION

●●●○○○○○○○○○
□□□□□□□□□□

ADVENTURE!

TALES OF THE Aeon SOCIETY

Gender: Man
Nationality: Britt
Allegiance: Oxfords univ.
Nature: Upptäckare

Name: Edward Fielding
Player:
Series:
Experience:
Vice:
Inspiration:

Virtue:

ATTRIBUTES AND ABILITIES

Physical

Mental

Social

STRENGTH

●●●●●

Archery ●●●●● 0 ☐
Brawl ●●●●● 0 ☐
Might ●●●●● 0 ☐

PERCEPTION

●●●●●

Awareness ●●●●● 0 ☐
Investigation 00000 0 ☐
Navigation 00000 0 ☐

APPEARANCE

●●●●●

Disguise 00000 0 ☐
Intimidation 00000 0 ☐
Style 00000 0 ☐

DEXTERITY

●●●●●

Athletics 00000 0 ☐
Firearms ●●●●● 0 ☐
Legerdemain 00000 0 ☐
Martial Arts 00000 0 ☐
Melee ●●●●● 0 ☐
Stealth ●●●●● 0 ☐
00000 0 ☐

INTELLIGENCE

●●●●●

Academics Antropologi ●●●●● 0 ☐
Bureaucracy 00000 0 ☐
Engineering 00000 0 ☐
Linguistics ●●●●● 0 ☐
Medicine 00000 0 ☐
Science 00000 0 ☐
Survival ●●●●● 0 ☐

MANIPULATION

●●●●●

Animal Handling ●●●●● 0 ☐
Interrogation 00000 0 ☐
Savvy 00000 0 ☐
Subterfuge 00000 0 ☐
00000 0 ☐
00000 0 ☐
00000 0 ☐

STAMINA

●●●●●

Endurance ●●●●● 0 ☐
Resistance ●●●●● 0 ☐
00000 0 ☐
00000 0 ☐

WITS

●●●●●

Arts 00000 0 ☐
Drive 00000 0 ☐
Pilot 00000 0 ☐
00000 0 ☐

CHARISMA

●●●●●

Command 00000 0 ☐
Etiquette Stamkultur ●●●●● 0 ☐
Perform 00000 0 ☐
Rapport ●●●●● 0 ☐

ADVANTAGES

Backgrounds

Allies ●●●●● 0
Backing Oxfords univ. ●●●●● 0
Cipher 00000 0
Contacts ●●●●● 0
Followers 00000 0
Gadget 00000 0
Influence 00000 0
Menagerie 00000 0
Mentor 00000 0
Nemesis 00000 0
Reputation 00000 0
Resources ●●●●● 0
Sanctum 00000 0

Knacks

Järnpävar
Språkgeni
Språk: Engelska
Franska
Tyska
Italienska
Afro-asiatiska (t.ex. arabiska)
Nilo-sahariska (t.ex. maasai)
Bantu (t.ex. swahili)
Initiativ: 4

HEALTH

Soak

Armor	Rating (B/L)	Penalty
None	___/0	0
___	___/___	___
___	___/___	___
Total:	___/___	___
Bruised		-0 ☐
Hurt		-1 ☐
Injured		-1 ☐
Wounded		-2 ☐
Maimed		-3 ☐
Crippled		-4 ☐
Incapacitated		☐

WILLPOWER

●●●●●○○○○○
□□□□□□□□□

Intuitive Facet

○○○○○

Reflective Facet

○○○○○

Destructive Facet

●●●○○

INSPIRATION

●●●○○○○○○○
□□□□□□□□□

ADVENTURE!

TALES OF
THE Aeon
SOCIETY

Gender: Man
Nationality: Amerikan
Allegiance: IRS
Nature: Fanatiker

Name: Douglas J Barnaby
Player:
Series:
Experience:
Vice: Virtue:
Inspiration:

ATTRIBUTES AND ABILITIES

Physical

Mental

Social

STRENGTH

●●●●●

Archery _____ 00000 0 ☐
Brawl _____ 00000 0 ☐
Might _____ 00000 0 ☐

PERCEPTION

●●●●●

Awareness _____ ●●●●● 0 ☐
Investigation _____ ●●●●● 0 ☐
Navigation _____ 00000 0 ☐

APPEARANCE

●●●●●

Disguise _____ ●●●●● 0 ☐
Intimidation _____ 00000 0 ☐
Style _____ 00000 0 ☐

DEXTERITY

●●●●●

Athletics _____ ●●●●● 0 ☐
Firearms _____ ●●●●● 0 ☐
Legerdemain _____ 00000 0 ☐
Martial Arts _____ 00000 0 ☐
Melee _____ ●●●●● 0 ☐
Stealth _____ ●●●●● 0 ☐
_____ 00000 0 ☐

INTELLIGENCE

●●●●●

Academics Bokföring _____ ●●●●● 0 ☐
Bureaucracy _____ ●●●●● 0 ☐
Engineering _____ 00000 0 ☐
Linguistics _____ ●●●●● 0 ☐
Medicine _____ 00000 0 ☐
Science _____ 00000 0 ☐
Survival _____ 00000 0 ☐

MANIPULATION

●●●●●

Animal Handling _____ 00000 0 ☐
Interrogation _____ ●●●●● 0 ☐
Savvy _____ 00000 0 ☐
Subterfuge _____ ●●●●● 0 ☐
_____ 00000 0 ☐
_____ 00000 0 ☐
_____ 00000 0 ☐

STAMINA

●●●●●

Endurance _____ ●●●●● 0 ☐
Resistance _____ 00000 0 ☐
_____ 00000 0 ☐
_____ 00000 0 ☐

WITS

●●●●●

Arts _____ 00000 0 ☐
Drive _____ ●●●●● 0 ☐
Pilot _____ 00000 0 ☐
_____ 00000 0 ☐

CHARISMA

●●●●●

Command _____ 00000 0 ☐
Etiquette _____ ●●●●● 0 ☐
Perform _____ 00000 0 ☐
Rapport _____ 00000 0 ☐

ADVANTAGES

Backgrounds

Allies _____ 00000 0
Backing IRS _____ ●●●●● 0
Cipher _____ ●●●●● 0
Contacts _____ 00000 0
Followers _____ 00000 0
Gadget _____ 00000 0
Influence _____ 00000 0
Menagerie _____ 00000 0
Mentor _____ 00000 0
Nemesis _____ 00000 0
Reputation _____ 00000 0
Resources _____ ●●●●● 0
Sanctum _____ 00000 0

Knacks

Blixtnabba reflexer _____
Lögndetektor _____
Språk: Engelska _____
Franska _____
Spanska _____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
Initiativ: 8 _____

HEALTH

Soak

Armor	Rating (B/L)	Penalty
None	___/0	0
_____	___/___	_____
_____	___/___	_____
Total:	___/___	_____
Bruised		-0 ☐
Hurt		-1 ☐
Injured		-1 ☐
Wounded		-2 ☐
Maimed		-3 ☐
Crippled		-4 ☐
Incapacitated		☐

WILLPOWER

●●●●●●●●○○○
□□□□□□□□□□

Intuitive Facet

○○○○○

Reflective Facet

●●●○○

Destructive Facet

○○○○○

INSPIRATION

●●●○○○○○○○○○
□□□□□□□□□□

